

[Thisted Knudsen.]

stor udgift for kommunen. Hvis trafikanten kommer til skade indenfor bygrænsen, får vi 10 kr. om dagen; hver sygedag koster os 40 kr., og det vil altså sige, at skatteyderne i Ringsted må betale 30 kr. om dagen for denne trafikant. Er vi så heldige, at han kommer til skade udenfor bygrænsen, får vi 30 kr. om dagen, men vi har alligevel et tab, og amtskommunen har sit tab. Det drejer sig om adskillige tusinde kroner om året for disse sygehuse, beløb, som man må udskrive i skat på de pågældende kommuners indbyggere, og efterhånden som trafikken bliver stærkere og stærkere og trafikofrene flere og flere, trænger det spørgsmål sig på, om det er sagligt forsvareligt og retfærdigt, at de sygehuse, der er beliggende ved disse hovedveje, bebyrdes med udgifter af denne karakter, navnlig når man tager i betragtning, at motormillionerne bogstavelig talt ruller ind i det offentlige kasser — i dette finansår drejer det sig om måske 700—800 mill. kr. Jeg kan derfor ikke se, at det økonomisk set vil være et større problem at tage denne side af sagen op til behandling og løsning.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget.

Gottschalck-Hansen: På mit partis vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslags ophøjelse til lov. Det er indlysende, at den prisstigning, som har fundet sted igennem det sidste år, også har sat tydelige spor i kommunernes udgifter til driften af deres sygehuse, en udgiftsstigning, som kommunerne jo er ganske uden skyld i. Jeg finder derfor, at den højtærede indenrigsminister har handlet rigtigt ved at stille sig imødekommende overfor den henvendelse, de kommunale organisationer har rettet til ministeren. Det tilskud på 16 mill. kr., som ved lovforslaget yderligere søges bevilget til sygehusvæsenet for finansåret 1956—57, bevirker, at det samlede tilskud kommer til at andrage omkring 150 mill. kr. eller lige netop de ved lovgivningen fastsatte 60 pct. af de tilskudsberettigede nettoudgifter. Den foreslåede ajourføring er således et udtryk for en ganske naturlig og retfærdig handling.

Der er dog i denne forbindelse et enkelt forhold, jeg gerne vil have lov at pege på.

Når man ser på hospitalernes driftsudgifter, kan det nok vække nogen undren at bemærke den enorme afstand, der er mellem det, man kalder sygehusudgiften pr. dag, og den betaling, der ydes af de indlagte patienter. Nu ved jeg meget vel, at sygehusudgifterne omfatter samtlige driftsudgifter hospitalet vedrørende, og at patienterne ikke med deres betaling har skygge af mulighed for at dække dette beløb. Det er der heller ingen der drømmer om, men når det er sådan, at sygehusudgiften på rigshospitalet, statens sygehus, for regnskabsåret 1952—53 andrager 50 kr. 95 øre pr. dag og de selvbetalende patienter kun yder 4 kr. pr. dag, medens sygekassepatienterne betaler 60 øre om dagen, er der så ikke grund til at ændre ved disse tal og gøre dem lidt mere tidssvarende?

Der var vel i og for sig ikke noget urimeligt i, om patientbetalingen blot nogenlunde svarede til det, det koster for et menneske at leve i sit hjem. Det er imidlertid ingenlunde tilfældet i øjeblikket, og i den henseende er der iøvrigt ingen forskel på statens hospitaler og de kommunale sygehuse, som vi nu ved det foreliggende lovforslag søger at række en hjælpende hånd. I Københavns amt er sygehusudgiften i øjeblikket ca. 49 kr. pr. dag, og dette beløb vil sikkert stige kendeligt, når det nye amtssygehus i Glostrup tages i brug. I København og på Frederiksberg er sygehusudgiften pr. dag et sted mellem 50 kr. og 55 kr., men betalingen for de indlagte patienter andrager for Frederiksbergs vedkommende — det gjaldt i det mindste indtil for ganske nylig — kun 3 kr. om dagen for selvbetalere og 1 kr. 50 øre for sygekassepatienter. Selvfølgelig kan og skal staten og lovgivningsmagten ikke give kommunerne direktiver med hensyn til de omtalte forhold, men vi har vel lov, ja, måske pligt til at pege på det, som vi finder urimeligt og utidssvarende.

Hvad rigshospitalet og statens øvrige sygehuse angår, vil jeg derfor spørge den højtærede minister, om ikke en revision eller ajourføring af de nugældende ydelser ville være påkrævet.

Endvidere vil jeg gerne spørge ministeren, om ikke det var muligt, at man kunne ændre den praksis, der i dag anvendes ved beregning af indbyggertilskuddet. Jeg finder